

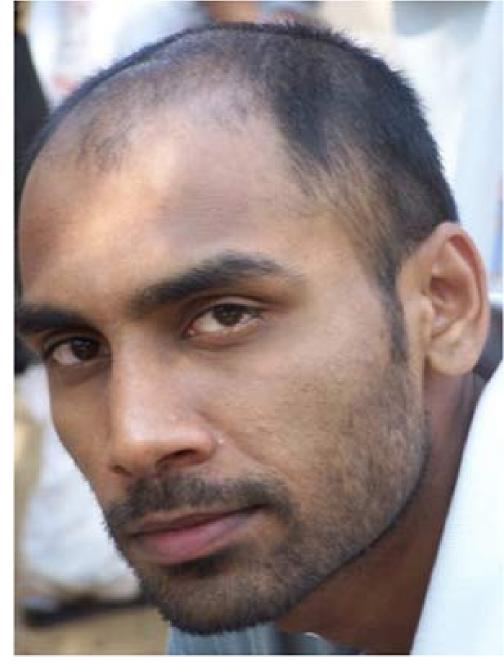
Hi! I am Gopal Mahajan

From Tamaswadi village in Jalgaon district

I am a graduate in English Literature After finishing my graduation I went to Pune to prepare for the UPSC exams, with the romantic dream of becoming an IAS officer.

But as time passed by, I started to question my dream. It was confusing....

And then came NIRMAN!

Being in NIRMAN was amazing, among so many talented youth, bubbling with enthusiasm

And the expert guidance and love of Dr. Abhay & Rani Bang and all the facilitators

My mind's search of security in the IAS job stopped progressively and so did my infatuation with that career path

Curious to know more about societal issues and with the desire to contribute to solving them, I joined the '*NIRMAN Fellowship*'

SEARCH – My Host Organization

I spent a month in the village *Mudza…* doing a survey of the tobacco consumption of 52 families

The result:- Per household weekly expenditure => Rs. 44 Yearly cost for the village => Rs. 10 lakh

एक गाव खाते वर्षभरात १० लाखांचा तंबाखू!

▶ यान १ वसन

यात ४८ सिया तर ६० प्रम आहेत. र्शबाख सेवनाचे हे प्रमाण ५३ टक्के उपरोक्त पटार्थ विवसे जातात. एवडे आहे. म्हालान्यांबाहे पैसा बामी असल्यामुळे त्यांचे प्रमाण कमी आहे. अरपग संबद्ध, खर्य, गुटखा खालो, त्यासाठी विमाबारण पैसा रहचे करतो. हे मेथील अनेकोना माहिताहे, अनेकजण हे कल्ल्ट्रेसी करतात; परंतु लंबाखू परिण्डला उगहेत, पुरुष लंबाखुपुकत सोडाण्याविषयीची येथे जनजागृही खुपच अमी आहे. कुणी सोडण्याची इच्छा मनात बाजगुन असले, ठरी हे पदार्थ सहज कटेंडी उपलब्ध आमतात. ते सतत होळ्यासमोरच असल्याने कासन सोहणे खुप कठोण आहे. काहीतरी 'शीक' आदी कारणांपुळे संबाखण्डल पदार्थ सुरता सुरत नाही, अमे दिसते.

सवंत्र मिळते गृटग्रा, तंबाग्र, विद्यी, गल

तरी तंबाच, गुरखा, खर्च, नस, विडी, सिंगोट, पान, गुल, गुहानवु हे सर्च तंबाखुएक्त पदार्थ उपलब्ध आसतात. मुढ्या गावात १० पानडेले, तर सात विसाण्याची दकाने आहेत. या सतरा

ठिकाणोहन दसरोज २,६९० स्पर्धाचे आणि आठवडपासा १८,८३= सपपांचे कुट्याप्मुखाच देतो मुले व

पत्नीला तंबाख्

मुद्धा गावालेल कट्रेबप्रमुख पुरुष हा तेबाख्यकत पदार्थ सेवनाच्या वर्त्तजात वेडाविंद आसन महिला आणि मुले हे पदार्थ विकत चेउन स्वतः खातो तसेच बायको व महांनादेखील देखे, येबील २३ टक्के महिता लग्धनंतर नवन्याने दिले म्हणून, शेजारील बाधा खातात म्हणून, फाम्पायरील कुणीलरी स्ताताल असला पाहिने, या खोटवा प्रतिष्ठेपायी सेवन करायला लागले. २२ टको आणि हाताशी पैसा असल्याने व्यसन पुटेबे परातील लहान मुलांना लंबाख् खापसा देतात. तंबाखयुक्त पदार्थ सेवन करणाऱ्या पुरुषांचे प्रमाण ६१ टक्के तर महिलांचे ४६ टकके आहे. रोल्या पाच गहविगोली जिल्ह्यालील अनेक गांवे वर्षात महिलांचे सेवन करण्याचे प्रमाण सोटी आहेत. या प्रत्येकच गावात सर्वच बाइलेले आहे. असे म्हटले जाते की, जीवनावरपक परंतु मिळत नसल्पा कामात असल्पास व्यसनाची अठतवग येत माही: परंत इये तसे माही.

खरां ब्रॅण्डवर सर्वाधिक खर्च

पदारीही समजापुर सामितली. "प्रायेक प्रायेक कुटुंबाकडे जात विचारायचे; परंतु कोणत्या ब्रॉपडवर किती राजें करती, हे सार्य या ब्रॉपडवर एकुण सार्वाच्या ८३ संबाधपुरूल पदार्थ सायरत सुरुवात केली. कुटुंबात लेकाश्चपुकत पटार्थांकर किली पैसे आउकाह्याचे कुमाच्याती लकात राहायचे विचारायचे. सुगंधित लंबात्तु, सुगारी टक्के खर्च केला जाते. येबील ५३ आहे," असे त्याने सामितते.

मुहझा गावात महिनाभर वांबन सर्वेक्षण करणारा गोपाळ महाजन, महिनाभर परिश्रमपूर्वक नोटी करून तो धवकादायक निष्कर्षाप्रत योखला.

तंबाखजन्य पदार्थांवरील खर्च

- ७२ कटंबांचा एका आठवड्याचा रार्च : २,२२८ रुपये
- ▶५१ कट्रेवांचा एका वर्षांचा खर्च : १,१५,८५६ रुपये
- मुहझा गावाचा (४३६ फुटंचे) एका आठवडवाचा खर्च
- 22.083 8000
- महझा गावासा (४३६ कट्वे) एका वर्षांसा सार्च :१,१०,४५५ काउट
- एका कुटुंबाचा एका आठवडपाचा सगसरी खर्च : ४३.७० रुपवे

अनत्तरित प्रश्न?

५१ कट्रेबॉपेकी ४३ कट्रेबांन तंबाख्युवन पदार्थ सेवन केले जान असलील तर गडाविगेली जिल्ह्याच्या प्रामीण भागातील एकण १,९५,३८३ सुट्यांपैकी १,६४,७३५ एववी कुट्वे तंबाख्युक्त पदार्थांचे सेखन जगत असतील कटा? 'ओलगओल कान्वलाजन' कावता घेईल काच, असे गोपाल महाजमना विचारले, "आसा निष्कर्ण काढणे कठीण आहे. परंत, गहचिगेली जिल्ह्यात व्यसनाधीनतेसे प्रमाण खूप मोठे आहे", असे तो म्हणाला, "पेवील अनेक लोकांना तेवाला हे रहुप वाईट व्यागन आहे, अमे वाटन नाही, उलट से आवानप्रवान आणि वेवाणघेवाणीचे प्रतिष्ठाप्राप्त साधन झाले आहे." अठमी म्हाने स्वामे संवत्नन क्षेत्रनी

दृष्टिक्षेपात गडचिरोली जिल्हा

जिल्ह्यात दोन शहरे व लोकवस्तीचा ग	तवे : १.५१३
जिल्ह्यातील एकुण कुटुंबे	: 2,20,352
▶ग्रामीण भागातील कुटुंबे	18,94,868
मागरी भागातील कुट्वे	188,090
वासिप्र रेपेस्वालील कुटेवे	: एक लाख १६ हजा
निव्याह दाहोई उत्पन्न	: १७,९८४ रुपये

गेषाठ महाजनने सर्वेछणची खर्च केले बतात, हे दर आठवडधाना नाही, मन दररोव जल प्रयोग व्यक्ती, आणि यून यांचे पित्रण अमलेल्या टक्के लोकांनी १५ ते २५ या वमात

Just a simple knowledge based survey but it revealed shocking findings which made news...

However, what really appealed to me was the problem of Rural Unemployment

I started looking for solutions...could see a potent one in the Employment Guarantee Scheme (NREGS)

But it suffered from the lethargy, inefficiency of the govt. machinery and serious lack of information on people's part

Now I am working with people to make them aware and demand for their right

Our NIRMAN group performed role plays in villages, spreading information and ensuring mass mobilization

I am also working with the Govt. machinery to ensure effective implementation of the EGS

Along with my colleagues, I visit the Collector office quite often

Thinking sometimes about the shift that NIRMAN has produced in my life and in my dreams....

And I do think I have become a true **IAS**...

I Am SEARCHing...